

استاندارد حسابداری شماره 25

گزارشگری بر حسب قسمت‌های مختلف

پیوست (ادامه)

نمونه گزارشگری بر حسب قسمت‌های مختلف

استاندارد حسابداری شماره 25

گزارشگری بر حسب قسمت‌های مختلف

این استاندارد باید با توجه به "مقدمه‌ای بر استانداردهای حسابداری" مطالعه و بکار گرفته شود.

مقدمه

1. هدف این استاندارد، تجویز مبانی گزارشگری اطلاعات مالی بر حسب قسمت‌های مختلف یک واحد تجاری است.

دامنه کاربرد

3. کلیه واحدهای تجاری که اوراق سهام آنها به عموم عرضه می‌شود یا در جریان انتشار عمومی است باید الزامات این استاندارد را رعایت کند.

5. هنگام ارائه مجموعه صورتهای مالی جداگانه واحد تجاری اصلی همراه صورتهای مالی تلفیقی، اطلاعات مربوط به قسمت‌ها فقط در صورتهای مالی تلفیقی ارائه می‌شود.

تعاریف

6. اصطلاحات ذیل در این استاندارد با معانی مشخص زیر بکار رفته است :

- قسمت تجاری : جزئی قابل تفکیک از واحد تجاری است که یک محصول یا خدمت یا گروهی از محصولات یا خدمات مرتبط را ارائه می‌کند و دارای مخاطره و بازدهی متفاوت از سایر قسمت‌های واحد تجاری است.
- قسمت جغرافیایی : جزیی قابل تفکیک از واحد تجاری است که به ارائه محصولات یا خدمات در منطقه جغرافیایی مشخصی مشتمل بر یک کشور یا گروهی از کشورها اشتغال دارد و دارای مخاطره و بازدهی متفاوت از اجزایی است که در سایر مناطق جغرافیایی فعالیت می‌کنند.

استاندارد حسابداری شماره 25

گزارشگری بر حسب قسمتهای مختلف

پیوست (۱۵امه)

نمونه گزارشگری بر حسب قسمتهای مختلف

- قسمت قابل گزارش : قسمتی تجاری یا جغرافیایی است که بر مبنای تعاریف پیشگفته مشخص می‌شود و براساس این استاندارد، افشای اطلاعات قسمت در مورد آن ضرورت دارد.
- درآمد عملیاتی قسمت : عبارت است از درآمد حاصل از فعالیتهای اصلی و مستمر که مستقیماً قابل انتساب یا بر مبنای منطقی، قابل تخصیص به قسمت است اعم از اینکه از فروش به مشتریان برون سازمانی یا معاملات با سایر قسمتهای همان واحد تجاری ناشی شده باشد.
- هزینه عملیاتی قسمت : عبارت است از هزینه‌های مرتبط با فعالیتهای اصلی و مستمر که مستقیماً قابل انتساب یا بر مبنای منطقی قابل تخصیص به قسمت است اعم از اینکه مرتبط با فروش به مشتریان برون سازمانی یا معاملات با سایر قسمتهای همان واحد تجاری باشد.
- نتیجه عملیات قسمت : عبارت از درآمد عملیاتی قسمت پس از کسر هزینه عملیاتی آن است.
- داراییهای قسمت : عبارت است از داراییهایی که به طور مستقیم قابل انتساب یا بر مبنای منطقی قابل تخصیص به فعالیتهای عملیاتی قسمت باشد.
- بدهیهای قسمت : عبارت است از بدهیهایی که مستقیماً قابل انتساب و یا بر مبنای منطقی قابل تخصیص به فعالیتهای عملیاتی قسمت باشد.

8. تعیین قسمتهای تجاری یا جغرافیایی جداگانه نیازمند قضاوت است.

تشخیص قسمتهای قابل گزارش

14. قسمت تجاری یا قسمت جغرافیایی در صورتی باید به عنوان قسمت قابل گزارش مشخص شود که اکثر درآمد عملیاتی آن از فروش به مشتریان برون سازمانی عاید گردد، و
- الف. درآمد عملیاتی حاصل از فروش به مشتریان برون سازمانی و معاملات با سایر قسمتها، حداقل 10 درصد جمع درآمد تمام قسمت‌ها اعم از برون سازمانی یا داخلی باشد، یا
- ب. نتیجه عملیات قسمت اعم از سود یا زیان حداقل 10 درصد مجموع سود عملیاتی قسمتهای سود ده یا مجموع زیان عملیاتی قسمتهای زیان ده، هر کدام که قدر مطلق آن بزرگتر است، باشد، یا
- ج. داراییهای آن حداقل 10 درصد جمع داراییهای تمام قسمتها باشد.

استاندارد حسابداری شماره 25

گزارشگری بر حسب قسمتهای مختلف

پیوست (ادامه)

نمونه گزارشگری بر حسب قسمتهای مختلف

15. اگر جمع درآمد عملیاتی از فروش به مشتریان برون سازمانی که قابل انتساب به قسمتهای قابل گزارش است کمتر از 75 درصد جمع درآمد عملیاتی تلفیقی یا درآمد عملیاتی واحد تجاری باشد، باید قسمتهای دیگری به عنوان قسمتهای قابل گزارش مشخص شود، حتی اگر آن قسمتها زیر آستانه‌های 10 درصد بند 14 باشد. این عمل تا آنجا ادامه می‌یابد که مجموع درآمد عملیاتی قسمتهای قابل گزارش حداقل 75 درصد جمع درآمد عملیاتی تلفیقی یا درآمد عملیاتی واحد تجاری باشد.

16. قسمت یا قسمتهایی که زیر تمام آستانه‌های اهمیت طبق بند 14 قرار می‌گیرد و مشمول بند 15 نمی‌شود باید به طور جداگانه تحت عنوان سایر (قسمتهای تخصیص نیافته) گزارش گردد.

18. قسمتی که در دوره قبل به دلیل احراز یکی از آستانه‌های 10 درصد مربوط به عنوان قسمت قابل گزارش تعیین شده است، چنانچه بر مبنای قضاوت مدیریت واحد تجاری همچنان دارای اهمیت باشد باید برای دوره جاری نیز به عنوان قسمت قابل گزارش تلقی شود حتی اگر درآمد عملیاتی، نتیجه عملیات و داراییهای آن بیش از آستانه‌های 10 درصد نباشد.

19. چنانچه قسمتی به دلیل احراز یکی از آستانه‌های 10 درصد، در دوره جاری به عنوان قسمت قابل گزارش تعیین شود، اطلاعات مقایسه‌ای دوره قبل آن باید ارائه مجدد شود، به استثنای مواردی که انجام این کار عملی نباشد.

رویه‌های حسابداری قسمت

20. اطلاعات قسمت باید بر اساس همان رویه‌های حسابداری تهیه شود که برای تهیه و ارائه صورتهای مالی تلفیقی یا صورتهای مالی واحد تجاری، بکار گرفته شده است.

22. داراییهایی که به طور مشترک توسط دو یا چند قسمت استفاده می‌شود فقط در صورتی باید به آن قسمتها تخصیص یابد که درآمدها و هزینه‌های عملیاتی مربوط به آن داراییها نیز به همان قسمتها تخصیص داده شود.

افشا

24. واحد تجاری باید موارد زیر را برای هر قسمت قابل گزارش تجاری یا جغرافیایی مبتنی بر مکان استقرار داراییها افشا کند :

استاندارد حسابداری شماره 25

گزارشگری بر حسب قسمتهای مختلف

پیوست (ادامه)

نمونه گزارشگری بر حسب قسمتهای مختلف

الف. درآمد عملیاتی قسمت ناشی از فروش به مشتریان برون سازمانی و معاملات با سایر قسمتها، به طور جداگانه،

ب. نتیجه عملیات قسمت،

ج. جمع مبلغ دفتری داراییهای قسمت،

د. بدهیهای قسمت،

ه. جمع اضافات داراییهای ثابت مشهود و داراییهای نامشهود هر قسمت طی دوره،

و. جمع مبلغ هزینه استهلاک داراییهای ثابت مشهود و داراییهای نامشهود هر دوره قسمت که در نتیجه عملیات آن قسمت منظور شده است، و

ز. جمع مبلغ سایر هزینههای غیرنقدی عمده هر دوره قسمت که در هزینههای عملیاتی آن قسمت منظور شده است.

27. تغییرات در رویههای حسابداری بکار گرفته شده برای گزارشگری قسمت که تأثیر عمدهای بر اطلاعات قسمت دارد، باید افشا شود.

31. واحد تجاری باید انواع محصولات و خدمات منظور شده در هر قسمت تجاری گزارش شده و نیز ترکیب هر قسمت جغرافیایی گزارش شده را افشا کند.

تاریخ اجرا

34. الزامات این استاندارد در مورد کلیه صورتهای مالی که دوره مالی آنها از تاریخ 1381/1/1 و بعد از آن شروع می شود، لازم الاجراست.

مطابقت با استانداردهای بین المللی حسابداری

35. به استثنای موارد زیر، با اجرای الزامات این استاندارد، مفاد استاندارد بین المللی حسابداری شماره 14 با عنوان گزارشگری قسمتها نیز رعایت می شود:

الف. طبق استاندارد بین المللی حسابداری شماره 14 "گزارشگری قسمتها" مدیریت باید با توجه به منبع اصلی و ماهیت مخاطرات و بازدههای یک واحد تجاری، قسمت تجاری یا قسمت جغرافیایی را به عنوان مبنای اولیه گزارشگری مشخص کند. در رابطه با مبنای اولیه اطلاعات مفصلتر و برای مبنای ثانویه اطلاعات کمتری ارائه

استاندارد حسابداری شماره 25

گزارشگری بر حسب قسمتهای مختلف

پیوست (ادامه)

نمونه گزارشگری بر حسب قسمتهای مختلف

می شود. در استاندارد شماره 25 با عنوان " گزارشگری بر حسب قسمتهای مختلف " برای محدود کردن دامنه قضاوت و جلوگیری از پیچیدگی غیر ضروری با توجه به شرایط موجود، الزامات گزارشگری بر مبنای اولیه و ثانویه پیش بینی نشده است.

ب . طبق استاندارد بین المللی حسابداری شماره 14، برای هر قسمت قابل گزارش سهم واحد تجاری از سود یا زیان واحدهای تجاری وابسته، مشارکتهای خاص یا سایر سرمایه گذاریهایی که به روش ارزش ویژه منعکس می شود و عملیات آنها در حوزه یک قسمت واحد قرار می گیرد باید افشا شود. این الزام در استاندارد حسابداری شماره 25 وجود ندارد.